Въ III та книжки отъ II та годинѣ на „Нива"; нѣкой си г. М-овъ си е стоилъ трудъ да покритикува ~~да критикува~~ издаденъ отъ мене ~~преводъ~~ топ ~~на Юлия Цезаря~~ отъ Шекспира, ~~мой~~ свой трудъ и каквото е позволилъ да се изкаже за него не е нѣкъдѣ благонадеждно.

~~Въ~~ Вродѣ мнѣ се е призналъ и казалъ това, което е ималъ да каже ~~за~~ за моя преводъ, ~~се надѣва~~ ~~и отвѣрдѣ нѣщо да се пресвѣрва отъ шекспира; то не би било лесно да~~ ~~ре за харанимого по-провидѣла въ бъ~~ ~~лгарский языкъ, при сегашнето нѣщо~~ ~~още не обработено, не опредѣлено и да~~ ~~лесно още не е крайно изяснено мѣ~~ ~~думи мѣ му въ книжевно употребление;~~ спомнахъ ~~ва~~ още и за причинитѣ, кои то е ~~да~~ подбудили ~~на каранъ~~ да предприемна тоз ~~моя~~ преводъ и издаванѣто му. Но каз ~~то~~ това не е било достаточно за почтенний критикъ и той нарочно ~~умишлено~~ не е искалъ да разбере това, що сме казали, а ~~го зарадо~~ умишлено е потърсилъ да се въспользува отъ случай за да се прослави като единъ критикъ, ~~но~~ и то нагрубнечъ на душата ~~то~~ ~~все~~ ~~въ~~ ~~това~~ ~~случай~~ ~~го~~ Злорадо да се хвърли ~~въ~~ ~~това~~ случай за да ни унизи, като да сме съгрѣшили спрѣмо него, Богъ знаи въ какво; то, ние се надѣвами принудени да се порасправимъ съ него за неговитѣ взгледове и доказвания, макаръ и неволно.

Ние, да истинѣдами още веднъжъ трѣбва си — пѣтъ отъ примѣрътѣ на много други книжевници въ чужди литератури, които не сѣ считали за срѣдъ да правятъ отпити въ превождания ~~на~~ ~~ние~~ Шекспира и да издаватъ преводитѣ си, макаръ въ несъвършенно състояние, но съ явно желание

к. 43, 4 (XIX)

инв. № 1315